

Etická komise udělila osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu

Panu **Vladimíru Stehlíkovi**, nar. dne 23.03.1934,

za jeho dlouhodobou jinou protikomunistickou činnost, která spočívala ve snaze o založení protikomunistické skupiny v roce 1954 a po jeho odsouzení znovu v roce 1956, dále ve styku s Juliem Karafou v roce 1956, v přesvědčení, že jde o agenta západní zpravodajské služby, v odcizení uranové rudy za účelem jejího dodání demokratickým zemím, v poskytnutí bytu pro schůzku bývalých členů původní Československé strany socialistické v roce 1971, a taktéž v jeho účasti na několika dalších jejích setkáních, kde se vedly diskuse o politické, společenské a ekonomické situaci,

čímž naplnil formu odboje a odporu proti komunismu dle § 3 odst. 2 písm. b) zákona č. 262/2011 Sb.

Pan Vladimír Stehlík v letech 1954 a 1956 založil skupinu, která měla v plánu mimo shromáždování zbraní rovněž provádění různých diversních akcí či získávání špionážních zpráv, které měly být dále předávány do zahraničí apod. V obou případech byl pan Vladimír Stehlík před samotnou realizací plánů takto založené skupiny zatčen a rozsudky Krajského soudu v Brně odsouzen nejprve v roce 1954 k trestu odnětí svobody v délce trvání 3 let nepodmíněně a k dalším trestům a poté v roce 1957 k trestu odnětí svobody v délce trvání 5 let nepodmíněně a k dalším trestům.

Po prvním odsouzení byl pan Vladimír Stehlík převezen na tábor Svatopluk v Horním Slavkově, kde jako brigádník zůstal i po svém propuštění na svobodu dne 11.05.1955. Odtud poté vynášel z dolu uranovou rudu, kterou hodlal jako vzorek poskytnout západním zpravodajským službám.

Začátkem roku 1956 navázal pan Vladimír Stehlík kontakt s panem Juliem Karafou, o kterém se domníval, že je agentem západní zpravodajské služby. Pan Julius Karafa nabídl účastníkovi řízení spolupráci se zahraniční zpravodajskou službou a obstarání fotoaparátu, zbraně a finanční hotovosti. Peněžitou odměnu účastník řízení odmítl, avšak přislíbil panu Juliu Karafovi spolupráci.

Roku 1971 se pan Vladimír Stehlík zúčastnil čtyř setkání bývalých členů a sympatizantů Československé strany socialistické vyloučených v roce 1968, kde se vedly diskuse o politické, společenské a ekonomické situaci, přičemž k jednomu takovému setkání rovněž poskytl svůj byt.

Etická komise mimo jiné svým rozhodnutím ocenila pevný charakter pana Vladimíra Stehlíka založený na víře ve svobodu a demokracii, který nebyl zlomen ani opakovaným odsouzením k trestu odnětí svobody a výkonem uložených trestů.